

Jász **Ő**s **B**ölcsélet **A**kadémia

Tankönyv

2023-2024

Szerző: Borzák Balarám Béla

TARTALOM

1.	BEVEZETŐ	5.
2.	ALAP	6.
3.	TEREMTÉS	11.
4.	LÉNYEG-ELV	23.
5.	KETTŐSSÉG ÉS A VÁLTOZÁS	25.
6.	ÉLŐK	26.
7.	SZÜKSÉGES ÉS SZÜKSÉGTELEN	28.
8.	AZ EMBER	29.
9.	NÉGY REND	30.
10.	NÉGY ÉLETKORSZAK	31.
11.	MI A TUDÁS ?	32.
12.	MEGOLDÁS	34.

1. BEVEZETŐ

1.1. A JÓBA (Jász Ősbölcselet Akadémia) nem szól másról, mint a világ nagy dolgairól. Írásos irodalma nem kevés, de mivel napjainkban alig várható el, hogy ezer oldalakat olvassanak, rövidíteni szükséges, tömöríteni, de olyan módon, hogy az üzenet el ne sikkadjon és hogy a gondolkodó elme, a rövidítésből is minél teljesebb képet alkothasson magának.

1.2. Amik tömörítésre kerülnek az Akadémia tankönyvében: Jász upanisad, Bizalmas Tanítás, Tanítvány, Asmata könyve, MINDEN-tudat, Értekezések, Tűnt léptek nyomdokán, Jász őskről, An – a jász lány, Rám és Bala – a jász ikrek.

1.3. Belátható, hogy e több mint ötezer oldal értő áttekintése fáradságos volna és azt sem lehet tudni, hogy melyik olvasó hova helyezné a hangsúlyt megértési szintje szerint. Ezért kikíváncozik egy tankönyv, ami tervei szerint megkísérel értelmet pallérozva vezérfonalat nyújtani, amin ha halad az olvasó, nem veszik el a rengetegben.

2. ALAP

2.1. Értelmes gondolatsor olyankor állítható fel, ha visszatérés történik a már tovább „felbonthatatlan”-hoz. A „tudományos” „modern” gondolat - általában- atomig -esetleg annak alkotóeleméig- megy vissza, még akkor is ha az élet megjelenését nem képes az anyagból levezetni. Különösen, amikor az un. anyag-felettit kizárja a gondolkodásból.

2.2. Mára azonban már általánosan elfogadott, hogy az anyag -tulajdonképpen- (materializálódott) energia, az energia pedig tovább bontva; információ - némi fennköltséggel- üzenet. Ha pedig üzenetről

beszélünk, akkor kívánczik a válasz, hogy ki/mi az üzenet forrása és mi az üzenet -tartalma- maga ?

2.3. Az bizonyos, hogy üzenet nem tud, csak úgy a semmiből (pl. véletlenszerűen) érkezni és az üzenetnek nem csak információ-tartalmának kell lennie, de eredeztetőjének is. Ha ez valami személytelen energiaforrás volna, akkor is kell legyen „gazdája” azaz egy olyan személy vagy (ki)sugárzó, akitől képes származni.

2.4. A „származtatás” lehet direkt akarata a forrás-Személynek, de leginkább az Ő elrendezéseinek működési mechanizmus-összlete (egyszerűen fogalmazva: természeti törvények formájában).

2.5. Így már leszögezhető, hogy az első (egyfajta Ősök !) a Személy.

2.6. Nevezhető volna Ő Istennek, csak nem lehet tudni, hogy a sok hitrendszer melyik Istene ?

2.7. Lehet(ne) az „Egy Igaz” de az csak a Benne hívők Istene és mi van a többi emberrel, a többi hívővel ?

2.8. Mindezért (akár egyfajta munkahipotézisként) legyen felvéve a LegFelsőbb, Aki fölött nincs senki, mindenki- és minden alatta helyezkedik el a végtelen hierarchiában. Minden és mindenki az Ő alárendeltje.

2.9. Hogy nevezhető is legyen, leginkább a MINDEN Személye képes lefedni, hisz a mindenén kívül bármi létező/létezés, Őt magát-, a Maga MINDEN-ségét zárná ki !

2.10. Jelen gondolatiság -gyakorlatilag- a MINDEN-tudat, ami azon bölcsélet(i) rendszer ami tudás- és nem hit alapú !

(A 'hittel' az a gond, hogy azt még maga a hívő is belátja, hogy amit „csak” úgy hiszünk, az magában hordozza azt a körülményt, hogy az vagy úgy van, vagy nem ! Míg amit tudunk, az igazoltan úgy van.)

2.11. Tehát kijelenthető, hogy a legfőbb alap a MINDEN, Aki egyfelől Személy és személyiségének van személytelen kisugárzása. A Benne zajló történések (fő)szereplői pedig, parányi szerves részei, a végtelen számú lél.

2.12. A lél minőségileg tökéletesen olyan mint a MINDEN, de mennyiségileg arányuknak viszonya megfogalmazhatatlan.

(Vannak próbálkozások az érzékeltetésre, mint pl. az óceán és annak egy cseppje, amikor is a csepp tökéletesen ugyanolyan mint az óceán, de méretük-, hatókörük összehasonlíthatatlan.)

2.13. A minőségi azonosság arra is utal, hogy minden lél eredendően örök (megszületetlen) + teljes tudású + boldog. Hogy mindezt nem érzékeljük, nem tapasztaljuk, annak a lél anyagba-burkolódzása az oka, amikor is már nem a lél kerül vizsgálatra, hanem anyagi burka, aminek léte és működése már az „üzenet” következménye.

2.14. A MINDEN és a lél alapként történő kezelése mellé tartozik még a különbségtétel az anyagi és a lelki között, de már itt fontos kihangsúlyozni, hogy a 'lelki' nem a köznyelvi anyagból származtatott lelkiség, hanem az a -végtelen- tér, ami a MINDEN-ben „nyugszik” (nincs semmi a MINDEN-en kívül, lévén hogy az Ő végtelenségének nincs korlátja, vagy határa ! hisz hogy lehetne akkor végtelen ?)

2.15. Ez a „nyugvás” pedig nem mozdulatlanságot, vagy változatlanságot fed, hanem olyan benne-nyugvást, ami kikerülhetetlen úgy anyagi megnyilvánulásakor, mint -lokális- megnyilvánulás nélküli tér-részben/szférában.

2.16. Lokális azért, mert a végtelen lelki térben hol itt, hol ott anyagi megnyilvánulások jönnek létre, teremődnek és legyenek azok bármily’ nagyok is, a lelki térhez viszonyítva elhanyagolhatók, miközben a megnyilvánulásban tartózkodók számára nélkülözhetetlen !

2.17. Amikor megnyilvánulás létrejön/kialakul (teremtődik) -nagyjából- ugyanakkor meg-nemnyilvánulás is történik a végtelen lelki térben, azaz egykor volt megnyilvánulás elpusztul/megsemmisül, -anyagi értelemben- semmivé válik.

Mind e közben a lelki térben örök egyensúly van - EGY-ség- megnyilvánulások és megsemmisülések ellentétes „mozgása” egységet képez. Nincs sem többlet, sem hiány.

3. TEREMTÉS

3.1. Hogy mindez-, pl. az általunk lakott és tanulmányozott megnyilvánulás miként jött létre, benne élő és élettelen lakókkal, alkotóelemekkel, arra előbb szutra tömörséggel álljon itt a MINDEN-tudat teremtés-mítosza, majd később némi kifejtéssel.

3.2. EGY(ség) → OM a teremtő ige → Kettősség → Felsőbb Irányítók → Gravitálás (vonzerő) → Természeti törvények s színre lép a Legfelsőbb Fenntartó aspektusa → A térben megjelenő „tűz” (váltakozás) → „Levegő” (gázok) töltik ki a megnyilvánult teret → Egyre több a „folyadéktestű” lét → Megjelennek a szilárd („föld”-szerű) testek → Galaxisok központjai → Kozmikus por(ok) létrejötte → Galaxisokon belüli viszonyok kialakulása → Előbb Napok, majd -központi-Napok bolygói → Életjelenségek → Fajfejlődés, evolúció → Tudatosulás.

Kicsit kifejtve:

3.3. Mikor a Legfelsőbb, Teljességében-, végtelen Önmagán belül szétnéz és látja végtelen számú lél paránya mozgólódását, mindig megtapasztalja, hogy a lél parányok túlnyomó többsége irigy Reá, amennyiben valamennyi uralkodni szeretne.

3.4. Ezen vágyuk nem ok nélküli, hisz tudják, hogy minden lél egy-egy kisIsten, Aki nem csak hogy személy -mint a Legfelsőbb- de minőségileg Vele mindenben megegyező, „csupán” mennyiségileg Hozzá képest összehasonlíthatatlanul -különösen összemérhetetlenül- parányi.

3.5. (Öröktől s örökké 'vala' az) EGY(ség) ami a MINDEN (továbbiakban: a LegFelsőbb) sajátja.

I. ciklus

3.6. Amikor a Legfelsőbb látja a lél parányok nyughatatlanságát, időnként úgy dönt hogy legyen teremtés.

3.7. Teremtése, olyan anyagi megnyilvánulási térnek a lelki világban (tehát azon belül !) ahol a nyughatatlanok megpróbálhatják magukat.

OM a teremtő ige.

II. ciklus

3.8. Ahhoz, hogy teremtés létre jöhessen, előbb kell egy Teremtő.

3.9. A LegFelsőbb ki is választ egyet a lél parányok közül, Akit alkalmasnak vél arra, hogy képes legyen Őt -mármint a Legfelsőbbet- teremtő aspektusként képviselni.

Kettősség.

III. ciklus

3.10. A Teremtő első dolga, hogy megalkossa az anyagi megnyilvánulást. Ennek első lépése kijelölni azt a pontot, ami -mintegy gravitációként- magára vonzza a majdani megnyilvánulást.

3.11. Ahhoz azonban, hogy a megnyilvánulásnak lehessenek alkotóelemei, megszámlálhatatlan olyan lél parányra van szüksége, amelyek alkalmasak és

képesek ellátni anyagi megnyilvánulások lényegalkotói teendőit.

3.12. A Teremtő átadja a LegFelsőbb üzenetét: -
Legyen megnyilvánulás !

3.13. A szelídebb-, tapasztalni- (talán csak szemlélődni) vágyó lél parányokból indul ki a megnyilvánulás, melyben a lél-ekre vonatkozó üzenettel, azok a leendő anyagi térbe zuhannak, a végtelen lelki tér kinevezett szférájában/ szférájába. (a kevésbé szelíd lél parányok -mint magasabb szabadságfokúak- majd az élők lényegalkotói lesznek később.)

3.14. Ahhoz azonban, hogy ne zavarja az anyagi téralkotó parányokat lelki mivoltuk, ezért a Teremtő előbb mindet annak feledése burkával fedi be. (ugyanazt a feledést kapják majd az élők lényegalkotói is, értsd: azonnal azonosítják magukat adott létformájukkal, feledve valódi kilétüket !)

Felsőbb Irányítók.

IV. ciklus

3.15. Ahhoz hogy ne káosz, de valamilyen -ha ugyan rendezetlennek is tűnő, mégis- rendezett megnyilvánulás alakulhasson ki, szükség van szabályozókra és Azokra, Akik e szabályozásoknak meghatározó Felsőbb Irányítói.

3.16. Mind ezek leginkább természeti törvényeknek nevezhetők, vagy akár Isteni-elrendezéseknek, amelyek az anyagi megnyilvánulás fennálltáig maradéktalanul érvényesülnek. (valamennyi tudományosan -közte filozófiailag- értelmezett ág/ágazat axiómái és szabályozó elvei. Ők képezik azt a sok-sok istent, akiket különböző gondolati rendszerek különböző képpen értelmeznek, neveznek meg, tisztelnek, imádnak, vagy épp tagadnak. Az un. természet-vallások -mint pl. a sámánizmus- ezekkel a Felsőbbségekkel keresik a kapcsolatot. Nekik mutatnak be áldozatokat, Tőlük kérnek segítséget.)

Gravitálás (vonzerő).

V. ciklus

3.17. Miután az „elsőgenerációs” lél parányok (mert, hogy majd csak „másodgenerációsok” lesznek az

élők lényeg-alkotói !) intelligenciájuk energiája következtében különböző megnyilvánulásokként jelenítik meg magukat -külső szemlélők/megfigyelők számára- lesznek aktívabb és kevésbé aktív létezők.

3.18. Előbb az -üzenetet hordozó- energia olyan tulajdonságokat vesz fel, amelyek érzékelhetőek mint -egyfajta- „halmaz-állapotok”.

Anyagfeletti – rezgés – légnemű – folyékony – szilárd (hagyományozottan; „tér – tűz – levegő – víz – föld”)

3.19. A ’tér’ elem a lelki közeg okán eleve adott, de hogy az anyagi megnyilvánulás ne semmiben- és semmiből legyen, hát része ez a még részben finom lelki-, de már -lokálisan- durva anyagi alak(zat) is.

Természeti törvények, s színre lép a LegFelsőbb Fenntartó aspektusa.

VI. ciklus

3.20. A lél parányok, még mindig teljesen bekorlátozott szabadságfokkal (értsd: csak azt tudják

tenni, amire rendel-tettek !) a természeti törvé-
nyeknek megfelelően vonzanak magukra anyag-
burkot és annak sajátosságai szerint különböz-
tethetőek meg.

3.21. Mikor már elkezdődött a materializálódás, a
sok-sok elemi részecske elkezdi -Felsőbb Irányítóik
szándéka szerinti, rendelt mozgástere keretében- az
anyagi meg-nyilvánulást.

Eleinte (s majd később is) az un. plazma-állapot lesz
a jellemző „viselete” a lél parányoknak.

A térben megjelenő „tűz”.

VII. ciklus

3.22. A „tűz” jelleg maga a rezgés, a hullám, a
váltakozás, mint energia.

3.23. E váltakozásban, a lél parányok előbb légnemű
„testet” öltenek magukra a térben.

„Levegő” (gázok) töltik ki a megnyilvánult teret.

VIII. ciklus

3.24. A lél parányok közül, megszámlálhatatlannak a lendülete lassul s így folyékony lesz a testük.

3.25. Immár a megnyilvánulás terében, az információ-hordozó energiákon túl 'levegő' és 'víz' is van.

Egyre több a „folyadék-testű” lél.

IX. ciklus

3.26. A lassuló rezgésű- és tovább hűlő térben, a lél parányok sokasága szilárd testet ölt.

Megjelennek a szilárd („föld”-szerű) testek.

X. ciklus

3.27. Egy-egy Fél(ig)Isten uralta lél, saját vonzásokörzetet jelöl ki központokat.

Galaxisok központjai.

XI. ciklus

3.28. A galaxisok vonzásközpontjai lél-tömegeket kezdenek vonzani, a lél parányok pedig „öltözni” kezdenek a galaxisokban uralkodó természeti törvényeknek megfelelő „testekbe”.

Kozmikus por(ok) létrejötte.

XII. ciklus

3.29. Az egyes galaxisokat uraló Fél(ig)Istenek, Nekik alárendelt -természet-irányító- Felsőbb-ségeket képező lél parányokat is magukhoz vonzzanak.

Galaxisokon belüli viszonyok kialakulása.

XIII.

3.30. A különböző -elemi- „testekbe” burkolózott -meg-számlálhatatlan- lél parány, kisebb-nagyobb hatóerejű Felsőbbség hatására, kisebb-nagyobb -egész- egységek -egészben a rész- elemei lesznek.

Előbb Napok, majd -központi- Napok bolygoi.

XIV. ciklus

3.31. Miután a bolygók jellemzői -nagyjából- kialakultak, érkezett az idő a különböző szabadságfokkal rendelkező-, megszámlálhatatlan lél parány alázuhanására.

Életjelenségek.

XV.

3.32. A legegyszerűbb élő létformától fokozatos alakulások/ változások révén kap minden lél újabb és újabb -jó esetben- életről életre magasabban fejlett létformát. (baktériumok, vízi- és majd szárazföldi növények, állatok) A bakteriális létformától a különböző sejtmagvas fejlettségi formákon át az emberig.

3.33. Minden lét(ezés) megszűntét, újabb lét(ezés) követi !

3.34. A szaporító mindig egy-egy lél, hisz mindenek lényeg-alkotója egy-egy lél parány !

3.35. Minden (önálló egész élettelennek) önállóan élő- és élő szervezeteket alkotó élő sejtnek egyaránt egy-egy lél a lényegalkotója, ami/aki a „burok” halálát követően is, örökre fennmarad.

3.36. Élő halála, lényegalkotója eltávozásával következik be, majd a hátramaradó test, élő alkotóelemei, a gazdatestet -lényeg-alkotójának eltávoztával- sorra hagyják el -pusztulnak el/ bomlanak le- addig élő „testük” élettelen alkotóelemekre esik szét s épül be a környezetbe.

Fajfejlődés, biológiai evolúció.

XVI.

A tudatosság, a modern emberrel kezdődik.

Tudatosulás.

3.37. Minden élő faj, Felsőbbsége „megszületésével” jön létre.

3.38. Itt is előbb van a lényegalkotó Felsőbbség és az Ő „vonzáskörzetébe” kerülnek azok a lél

parányok, melyeknek adott életidőszakuk során „Fajuk Istene” a meghatározója.

3.39. Faj kipusztulása, Felsőbbsége halálával indul.

3.40. Mikor kihal egy faj-, vagy nép, előbb annak Felsőbbsége („Istene”) hal meg s lassan alárendeltjei is az elmúlás áldozatai lesznek.

Ilyen faj/nép már nem jelenik meg újra. (Lásd: pl. sumer, akkád, pártus, szarmata, szkíta, hun, alán ... hozzá téve, hogy többségük nem tiszta nemzet-ségből állt, hanem kevert „fajú” -érdek- közösséget alkotott.)

3.41. A keveredés lehet a./ vegyülés, lehet b./ oldódás, vagy c./ elegyedés és még d./ ötvöződés is.

3.42. Ad. a./ Vegyüléskor, az alkotóelemek önálló eredeti sajátosságait/tulajdonságait nem mutatja - bár megőrzi és később akár át is örökítheti- vegyülésük/vegyületük közösen jut érvényre, azt látjuk, azt érzékeljük.

3.43. Ad. b./ Oldódás esetén az „oldószerben” a különböző (fel)oldódó összetevők addig „dúsul-

(hat)nak” amennyit az oldószer telítődése/telítettsége megenged.

Emberi közegben fel kell tételezni egy nagyobb mennyiségű (kvázi: -létszámú, vagy hatóerejű) „oldó(szer)t”, aki/ami felold(ja) a többbit - persze ha az hajlandó az oldódásra, mert ha nem oldható - nincs benne ebbéli hajlandóság- akkor legfeljebb „idegen/zavaró” alkotóelem az oldatban.

3.44. Ad. c./ Elegyedésről olyankor beszélhetünk, amikor a keverék egyik összetevője sem emelkedik ki a többi közül, együttesen mint -ha- közös tulajdonságot mutatna, nem akar egymás fölé kerekedni, együtt jutnak érvényre.

3.45. Ad. d./ Ötvözéskor szilárd alkotóelemek keverednek, amit jól példáz a szén, szénacélra gyakorolt kedvező ötvöző hatása, hisz a tiszta vas szinte kezelhetetlenül rideg, míg akár 0,2 %-nyi szén hatására kiváló acél lesz.

4. LÉNYEG-ELV

4.1. „Lényeg a lé, mi befödi küzdőtér” – hangzik a Jasopanisad -Bizalmas Tanítás- párbeszédében, azaz mindenek/mindennek lényege egy-egy önálló lé !

4.2. Lényeg nélkül nincs létezés, lé nélkül nincs lény!

4.3. Mivel a lé örök, a „küzdőtér” pedig átmeneti környezet és mulandó burok, így joggal állítható, hogy nem a mulandó/ átmeneti a magasabb rendű, nem a mulékony anyag, hanem az anyag feletti, örök, azaz a lényegalkotó lé.

4.4. Az emberi létforma sem kerekedhet sosem lényegalkotója fölé, még ha megannyira fedí is el/be azt.

4.5. Mivel minden létezés; lényege köré épül, nincs semmi lényeg nélkül, így a sosem múló lé-ek hol anyagi megnyilvánulást öltenek magukra, hol elhagyják azt.

(A Nagy Bumm során a sok-sok lé anyagi köntöst vett magára, amit majd a Nagy Reccs idején levett mindaz, amely még itt maradt, időközben fel nem szabadult.)

4.6. Minden létezésnek van „sorsa”. Megszületik – fejlődik – betegeskedik/rendelleneskedik – tanul (lényegalkotója talán okul) – majd a testelhagyást követően; kezdi újra.

5. KETTŐSSÉG ÉS A VÁLTOZÁS

5.1. Az anyagi megnyilvánulás során (értsd: a teremtéskor) az -átmeneti- lét(ezés) az Isteni EGY-ségből kettőssé válik s ezzel egyidőben -fennálltaig- ’jó’ és ’nemjó’ igájába kerül.

5.2. A ’jó’ a Legfelsőbb felé-, a tisztulás-, a felszabadulás irányába visz, míg a ’nemjó’ Tőle el(fele) !

5.3. A teremtettség, létrejötte következtében a (még oly’ távoli) megsemmisülés felé halad ’jó’ és ’nemjó’ kötelékek között.

5.4. Jelen korunkra nem a tisztán ’jó’ se nem a tisztán ’nemjó’ a meghatározó, hanem az e kettő(sség) közötti csapongás, ingadozás, a ’szeszély’ kötelékének hatása jut érvényre.

5.5. A három kötőerő (jó – szeszély – nemjó) mindenre hatást gyakorol, előre és élettelenre, történésekre és törekvésekre épp úgy mint következőkéményekre.

6. ÉLŐK

6.1. Az anyagi megnyilvánulás élettelen alkotó-elemeinek minimális a szabadságfoka, míg az élők - különböző fejlettségük szerint- kisebb-nagyobb szabadságfokkal-, kisebb-nagyobb döntési lehetőséggel rendelkeznek.

6.2. Minden élő négy késztetéssel van felruházva: a./ anyagcsere, b./ fajfenntartás, c./ védekezés, d./ pihenés, amik ösztönszerű kényszerítések.

6.3. Az ember alatti (fejletlenebb) létformák csak a négy késztetés kényszerében képesek létezni, de az ember-lét alkalmas tudatos életvezetésre.

6.4. Az emberi létforma lehet a./ állati-ember, b./ emberi-ember és c./ Isteni-ember.

Létezik állati alatti emberi létforma is, de azzal az állatok tanulmányozása során érdemes csak foglalkozni.

6.5. Ad. a./ Az 'állati-ember' meghatározóan ösztönlény, csak külsődleges megjelenésében emlékeztet emberre.

6.6. Ad. b./ az 'emberi-ember' a tudatosságot is használó létforma.

6.7. Ad. c./ Az Isteni-ember' az, akiben az értelem és az érzelem együttáll.

Sem az értelem, sem az érzelem nem kerekedik felül, hanem egymást támogatva segítenek a fejlődésben. Hasonlatosan a bal- és a jobb-féltekés gondolkodáshoz, amikor az együttműködés magasabb fejlettséghez nyújt lehetőséget.

6.8. A megnyilvánulás kettősségében az élőlények is kettősek; nőivarúak ♀ és hímivarúak ♂.

Míg az előbbi küldetése a Földi berendezkedés, idekapcsolódás (lásd piktogramját) míg a hímivarú fölfele/kifele kacérkodik (lásd piktogramját).

7. SZÜKSÉGES ÉS SZÜKSÉGTELEN

7.1. Test és léel egybe(n)tartásához igen kevés elég. Fegyelmezett anyagcsere, mértékletes szaporulat, kitérő- (konfrontációmentes) védekezés, szükséges és elégséges pihenés.

7.2. Minden szükséges feletti -marasztaló és visszahúzó-teher/burok/kényszerzubbony a lényegalkotó léel számára ! Teher előre és környezetre egyaránt.

7.3. Teljes megtisztulás és ezt követő felszabadulás csak akkor lehetséges, ha a szükségtelen(ségek) terheitől megszabadul a léel.

7.4. Míg a szükségesek alig számosak, addig az emberiség a szükségtelenek végtelen kavalkádjával táplálja-, tartja fenn testét.

(Néhány a szükségtelenségek közül: húsevés, alkohol, koffein, nikotin, bódítók és kábítók, szerencsejáték, sport, öncélú szexualitás, tömegkultúra, turizmus, égi-földi-vízi utazások ...)

8. AZ EMBER

8.1. Lévén, hogy magunkat emberi létformánkkal azonosítjuk (tévesen !) így az emberi létforma „története” lehet számunkra a legérdekesebb.

8.2. Bárminemű tisztánlátás alapköve, hogy mindig szem előtt kell tartani: - Ki a lényeg ? - az pedig (néha bármily fájdalmas is, mert hogy olyan erős az anyagi testhez és annak járulékhöz való kötődés - értsd: ész és értelem) csak a lél -minden egyén lényegalkotója- lehet !

8.3. Amint ennek tudata betölti (meg)alapozó szerepét, az egyik legdöntőbb; - Ki vagyok én ? - kérdésre is adatik a válasz: - Egy lél ! - és ahogy minden megnyilvánulásnak lényegalkotó lél paránya igazi ki-léte és/vagy miben-léte, kijelenthető hogy mindig a lényegnek -értsd: lél-nek- van valami-je/valakije és nem valakinek, vagy valaminek van lényege !

(Persze ez a fordulat sem alaptalan, de ez már az 'azisnemis' törvény körébe tartozik)

8.4. Az emberi létforma -bár kivételesen kitüntetett,

mégis- egy az élő létformák közül. Kivételes, mert az élő Földi létformák közül a legfejlettebb és kitüntetett, mert csak ebből a létformából lehetséges a felszabadulás.

9. NÉGY REND

9.1. Minden ember veleszületett jellemzője, hogy mely emberi rend a meghatározója; a./ gondolkodó, b./ uralkodó, c./ nyereszkeskedő, d./ élvezkedő.

9.2. A négy rendi jellemző -jelen korunkban már (évezredek óta)- nem rendelkezik kizárólagossággal. Mindenki, mind a négy elem keverten nyilvánul meg, csupán a meghatározó alapján tehető némi megkülönböztetés egyik kevert rendű ember és másik kevert rendű egyén között.

9.2. Ad. a./ A 'gondolkodó' meghatározottságú egyén a szellem-, a gondolat embere.

9.3. Ad. b./ Az 'uralkodó' meghatározottságú jellemzője a hatalomra-, uralomra való törekvés.

9.4. Ad. c./ A nyereszkedő rend által meghatározott célja a javak megszerzése és végtelen gyarapítása. (Itt nem csak a pénzügyekkel foglalkozókra kell gondolni, „nyereszkedő” minden gazdálkodóm iparos, aki vizonzás nélkül vesz el természeti erőforrásokat – napenergia, föld, csapadék és a többi)

9.5. Ad. d./ Az élvezkedőt a testi és szellemi élvezetek éltetik, azok hajszozója.

10. NÉGY ÉLETKORSZAK

10.1. Tanuló (0 – 20-25 évig) Családos (25 – 50 évig) Visszavonult (50 – 75 évig) Lemondott (75 – 100 évig)

10.2. Aki nem járja végig a négy életkorszakot, elfelejt tanulni, nem alapít családot s nevel fel két (nem több !) gyermeket, majd kellő időben nem vonul vissza, hogy semlegesíthesse a sok ’nem-szükséges’ ráarakódást, az nem juthat el a lemondott életszakaszba, ami az ideális „kilépő” volna ember számára

11. MI A TUDÁS ?

11.1. Pontosabban nem határolható be, mint a Legfelsőbb Bizalmas Tanításban tett -ezirányú-kinyilatkozása.

11.2. B.T.437. „... elsorolom mi a tudás s mit elhagyok sötétség - alázat és a nem ártás híján levő büszkeség 438. önfegyelem hű szolgálat tisztaság és becsület - őszinteség egyszerűség önzetlenség türelem 439. változások belátása érintetlen derű kedv - áléntudat elhagyása nemkötődés semmihez 440. ragaszkodás csak Énhozzám elengedve már mindent - házat asszonyt fiat rokont társaságot kerülve 441. az Abszolút Igazságnak töretlen kutatása - nem kevésbé a MINDEN-nek mindenfelett látása ...”

11.3. Tehát a valódi tudás: alázat + nem ártás + büszkeség elhagyása + önfegyelem + hű szolgálat + tisztaság + becsület + őszinteség + egyszerűség + önzetlenség + türelem + változások belátása + érintetlenség + derű + áléntudat elhagyása + nemkötődés semmihez + ragaszkodás csak a Legfelsőbbhöz + elengedve mindent + társaságot

kerülve + az Abszolút Igazság töretlen kutatása + a MINDEN-nek mindenfelett látása.

11.4. Hiába tűnnek a felsoroltak -csupán- viselkedés-formáknak (hisz azok is) a valódi tudás nem könyvekből, vagy más tanításokból szerezhető.

11.5. Minden lényegi lény, azaz minden lél, -többek között- öröktőlfogva teljestudású, így „csak” a szükségtelen befedettségektől kell megszabadulni annak, aki a valódi tudást szeretné elérni s megvalósítani.

11.6. Nem szabad figyelmen kívül hagyni az idézet kezdő gondolatát sem: „mit elhagyok sötétség” ! legyen az bármi a felsoroltakon kívül.

12. MEGOLDÁS

12.1. Minden bölcselet végkövetkeztetése megoldás felvázolása kell legyen. A jáasz ősbölcsélet következtetései szerint, ember számára a megoldás a Jas upanisad kinyilatkozásainak beépítése a mindennapi életbe, kinek-kinek lelki evolúciós szintje szerint.